

на морето, дѣто съ прискърбіе видѣхъ корытото на единъ корабъ който бѣ погивалъ ударенъ у подмолытъ- О! неистълкувано бѣше беспрѣбѣлното желаніе, което имахъ на онзи часъ, да дѣше ся избавилъ поне единъ чловѣкъ! Никой пжтъ до този часъ уединеніето ми не бѣше ми ся видѣло помжчително. Слѣдъ нѣколко дена морето исввърли на брѣгътъ мрѣтво едно момче кораберче. Какво не быхъ далъ ако да бѣ възможно да въскръснеше!

Морето ся утиши. Безмерно желаніе ми обзе да посѣтъ погивалый-тъ корабъ. Насърдчанъ отъ пригледваніята които бѣхъ направилъ върху приливътъ, въ прѣдишныгъ си опытанія, наехъ ся и почти слѣдъ два часа стигнахъ на корабътъ.

Жалостна гледка! тойзи корабъ, който ся виждаше че е испанска направа, бѣше като закованъ между два подмола и повечето испотрушенъ. Вжтрѣ въ корабътъ имаше два чловѣка мрѣтвы, тъй както бѣхъ ся пригърнали; никоя друга жива душа нѣмаше освѣнь малко едно куче, прималнѣло отъ глйдъ, за което като ся смилихъ зехъ го съ себе си. Натурахъ въ ладѣжтъ си много ковчезы, въ които имаш дрехы, платна и доволно пары; послѣ еднаж качкж въ